

בעניין: _____ חלו ואח'

ע"י ב"כ עוה"ד אלעד כהנא (מ"ר 49009) ואח'
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

המפקד הצבאי לאיזור הגדה המערבית ואח'

המשיבים

בקשה בהסכמה מטעם העותרים להגשת תגובה להודעת המשיבים

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת לאפשר לעותרים להגיש תגובה מטעמם להודעת המשיבים מיום 21.4.10.

ב"כ, עו"ד גלעד שירמן, מסר כי המשיבים אינם מתנגדים לבקשה הגשת התגובה.

ולהלן התגובה:

1. כזכור, העתירה הוגשה בעניינה של אלמנה בת 50, המעוניינת להיפרד מאביה הגוסס שבגדה, אותו לא ראתה מזה שנים. אף המשיבים לא מייחסים לעותרת פעילות עוינת כלשהי, ואף המשיבים אינם טוענים כי אין מדובר במקרה הומניטארי המצדיק את המעבר על פי דין, ואף על פי מדיניותם שלהם.
 2. כאמור בהודעת העותרים מיום 19.4.10, התנאי שהוצב בפני העותרת – הפקדת ערבות כספית – אינו מעשי בנסיבות העניין הדחופות. כזכור, מדובר באלמנה בת 50 המתגוררת ברצועת עזה, שמצבה הכלכלי קשה, ואין ידה משגת את הסכום האמור. טענת המשיבים כי מדובר ב"דרישה סבירה" מתעלמת לחלוטין ממצבה הכלכלי בפועל של העותרת, במיוחד בשים לב לכך שמטרתה המוצהרת של הערבות אינה למנוע נזק כלכלי למשיבים, בשווי זה או אחר, או כל נזק שהוא.
 3. כאמור, העותרת מתכוונת לחזור לביתה עם בנה הקטן בתום הביקור, וב"כ העותרים אף פנה למשיבים בבקשה לבחון חלופה מעשית אחרת שתאפשר את ביקור העותרת ואת חזרתה לביתה עם תומו.
- פניית ב"כ העותרים צורפה להודעת העותרים מיום 19.4.10 ובטעות לא סומנה. פניה זו מצורפת כעת ומסומנת ע/6.

4. הפיתרון המעשי שהציעו המשיבים ואף העלו על הכתב בהודעתם, הוא לא פחות מאשר **הפקדת הערבות על ידי העמותה המייצגת את העותרת!** מובן כי מדובר בדרישה מקוממת, שיישומה עלול לכרוך בחובו השלכות מתחום האתיקה המקצועית.
5. חשוב מכל, מדובר בדרישה בלתי מתקבלת על הדעת, לפיה עמותות וארגוני זכויות אדם – עותרים ציבוריים הפועלים ללא כוונות רווח – יידרשו מעתה לערוב לאלו הפונים אליהם ואולי אף להיחשב מבחינה כלכלית כ"כגוף אחד". לא יעלה על הדעת כי עמותה המסייעת למיעוטי יכולת תידרש לערוב להם בהליכי הוצאה לפועל; כי עמותות הפועלות לשמירת זכויות עובדים יאלצו לערוב לפונים אליהם כתנאי למימוש זכויותיהם הסוציאליות; וניתן להמשיך ולמנות דוגמאות רבות נוספות.
6. האם בתשובה לעמותה העותרת יחד עם אדם לקבלת סיוע בשכר דירה או השלמת הכנסה תטען המדינה כי יש לקחת בחשבון את העמותה כאמצעי כלכלי של אותו אדם?!
7. "הצעת" המשיבים מבקשת להיבנות על העובדה שהעותרת 3 מממשת את זכותה כעותרת ציבורית ופונה לבית המשפט הנכבד על מנת להגן על זכויות האדם של הפונים אליה. אך מובן הוא כי היענות ל"הצעה" זו תהווה בעתיד דרך לחסום את דרכה של העותרת – ועמה עותרים ציבוריים נוספים – לבית המשפט.
8. יתרה מכך, מהודעת המשיבים עולה כי בהחלט ייתכן שלא היו עומדים על דרישתם לו לא הייתה העותרת מיוצגת ע"י ארגון או עמותה. **האם יעלה על הדעת שהמשיבים ינצלו את היותה של העותרת מיוצגת ע"י ארגון על מנת לדרוש כספים שאחרת לא היו דורשים?** האם מעתה יידרשו כל הפונים באמצעות העותרת 3 (או עמותות וארגונים אחרים) להפקיד כספים אשר אחרים יהיו פטורים מהם?
9. כאמור, מדובר במקרה הומניטארי מובהק (ואף המשיבים אינם חולקים על כך) ודחוף. העותרת מבקשת לממש את זכותה על פי דין ובהתאם למדיניות המשיבים, להיפרד מאביה הגוסס, ולשוב לאחר מכן לביתה מזה 25 שנים ולילדיה. אלא שהמשיבים עומדים על כך שהעותרת, אלמנה בת 50 המתגוררת ברצועה, תפעל בפרק הזמן שבקושי עומד לרשותה, לגייס כספים על מנת "לוודא שאכן תחזור לביתה".
10. מדובר בדרישות בלתי ישימות, ובלתי סבירות בנסיבות העניין.
11. למרבה הצער, נאלצים העותרים לחזור ולבקש כי בית המשפט יקבע דיון דחוף לעתירה, יורה על מתן צו על תנאי ויהפכו למוחלט, כך שיתרו מעברם של העותרת ובנה הקטן, וחזרתם לביתם לאחר מכן.